Vážená paní učitelko, vážený pane učiteli,

držíte v rukou metodický list, který pro Vás vytvořili lektoři divadla Drak, aby vám co nejvíce usnadnili přípravu žáků na představení a jeho následnou reflexi.

Jednoduché aktivity, navržené do prostředí klasické školní třídy, rozvíjejí téma inscenace a napomáhají umocnit zážitek z návštěvy divadla. Jednotlivé kroky na sebe navazují a vytvářejí ucelenou lekci, mohou však být využity i jednotlivě či jinak přizpůsobeny možnostem a potřebám třídy.
V první části metodického listu nabízíme soubor aktivit vedoucích k připomenutí klasických pohádek a práci s nimi. V druhé části děti pracují s vlastním zážitkem z představení.

Doufáme, že vám tento list bude příjemným pomocníkem a zážitek vaší třídy z představení umocní.

Lektoři Divadla Drak

Divadlo Drak a Mezinárodní institut figurálního divadla o.p.s.
Drak Theatre and International Institute of Figurative Theatre
Hradební 632, 500 03 Hradec Králové, Czech Republic
IČ: 27504671 / DIČ: CZ27504671
info@draktheatre.cz / www.draktheatre.cz

METODICKÝ LIST

k inscenaci T. Jarkovského a J. Vašíčka

ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA

SLOVO DRAMATURGA

Divadlo Drak se ve své tvorbě pravidelně vrací ke klasickým pohádkovým námětům. Uvědomujeme si, že klasické pohádky jsou jedním z pilířů kulturního dědictví a považujeme za součást našeho poslání udržovat toto dědictví živé a inspirativní pro současnost. Hlavní hodnotu klasických pohádek přitom spatřujeme archetypálním základu, o nějž se opírají. Jedná s o příběhy předávané po staletí ústní vypravěčskou tradicí z generace na generaci zabývající se těmi nejzákladnějšími otázkami lidského života či fungování světa. Vyprávějí o koloběhu životního či přírodního cyklu nebo o základních mezilidských vztazích zejména uvnitř rodiny (ale i mimo ni). Jiné nabízí srozumitelný návod k rozlišení dobrého a zlého, popisují motivace a jednání posilující soudržnost společenství a stejně tak i ty, které ji naopak narušují. Škála tradičních pohádkových příběhů je velmi pestrá a v celé své bohatosti zahrnuje generacemi nastřádanou moudrost, v níž se zrcadlí způsob, jakým coby společenství vyrůstající ze sdíleného kulturního vědomí chápeme a prožíváme svět. Jak mu rozumíme. Pohádky je třeba vnímat jako podobenství. Jako předávanou zkušenost vloženou do příběhu, který je jejím metaforickým vyjádřením. Dnes jsou většinově považovány za žánr či fenomén určený výhradně dětem, takový pohled je ale příliš zjednodušující. Pohádky se původně vyprávěly v širokém kruhu zahrnujícím všechny generace, což určilo jejich vrstevnatý charakter. Jedná se o příběhy, které jsou na jednu stranu srozumitelné i těm nejmenším dětem, na druhou stranu ale jejich symbolika zahrnuje i komplikovanější sdělení, které má oslovit posluchače či diváka v každém věku. I na diváka nebo posluchače, který si symbolický obsah nedokáže racionalizovat (třeba právě kvůli nízkému věku), navíc tyto hlubší vrstvy působí podvědomě, ukládají se v něm a formují ho, aniž by si toho byl vědom.

Pohádka O Šípkové Růžence vypráví příběh královské dcery, kterou stihne krutá kletba. V patnácti letech se má píchnout o trn či vřeteno a usnout na sto let. Vysvobodit ji z dlouhého spánku může jen statečný princ, který se k ní proseká hustým trním a polibkem ji probudí. Tento lidový příběh o dospívání, nezvratnosti osudu a síle i potřebě různých podob lásky se v psané literatuře zřejmě poprvé objevil ve verzi italského barokního básníka a sběratele pohádek Giambatisty Basileho pod názvem Slunce, Měsíc a Talia (1634). Mnohem známější je však zpracování Charlese Peraulta v legendární sbírce Pohádky mé matky husy (1697), z nějž částečně vycházela i ještě o více než sto let mladší verze bratří Grimmů. Autorem nejpopulárnějšího českého zpracování je pak František Hrubín.

„Inscenaci s maňásky jsem chtěl v Draku dělat už docela dlouho. Ten žánr mě láká a tady je tolik lidí, kteří ho opravdu umí...Stejně tak jsme se už delší dobu zaobírali tématem Šípkové Růženky. Dlouho ale nic nenasvědčovalo tomu, že by se zrovna tyhle dva záměry mohly nějak užitečně propojit. Jenže pak jsme o tom začali přemýšlet a najednou se nám to zdálo čím dál lákavější. Dodat spíš lyrickému námětu Šípkové Růženky prostřednictvím maňásků víc razance, zkratky, pohybu, dění...a naopak založit maňáskovou grotesku na silném, metaforickém obsahu, který často takto koncipované inscenace postrádají nebo je v nich upozaděn. Navíc v Růžence hraje strašně důležitou roli motiv času. A čas se dá znázornit různě, cyklicky jako pohyb kolem dokola, nebo lineárně, třeba jako vlak. A od vlaku už je jen kousek k westernovému principu cizince, co přijel do města, od westernu je kousek ke spaghetti westernu, od něj ke grotesce, od grotesky k maňáskům...prostě to do sebe začalo zapadat a nás čím dál víc bavit."

(Jakub Vašíček, režisér a spoluautor inscenace)

1. ČÁST - PŘED PŘEDSTAVENÍM

1. ČTENÍ POHÁDEK
Cílem aktivity je navození tématu, připomenutí klasických pohádek.

Učitel žákům pohádky čte, přičemž vyznačená slova nevysloví.
Žáci mají za úkol chybějící slova doplnit (příloha, strana 5, 6).

2. POHÁDKOVÉ POSTAVY A ŽIVÉ OBRAZY
Cílem aktivity je uvolnění, navození tématu a rozdělení dětí do dvojic pro další aktivitu.

Učitel připraví tolik dvojic, kolik má ve třídě žáků (v případě lichého počtu lze u Jeníčka a Mařenky přidat ježibabu). Žáci si vylosují papírek s pohádkovou postavou (příloha, strana 7 – 8). Jejich úkolem je najít mezi spolužáky svojí dvojici tak, aby zároveň ostatním neprozradili, jakou postavou sami jsou (například: Kde bydlíš?
Jak vypadáš? Jak trávíš svůj den?).

1. JENÍČEK – MAŘENKA (– JEŽIBABA)
2. ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA – ZLÁ SUDIČKA
3. POPELKA – NEVLASTNÍ SESTRA
4. ČERVENÁ KARKULKA – VLK
5. SNĚHURKA – TRPASLÍCI
6. SMOLÍČEK PACHOLÍČEK - JELEN
7. RYBÁŘ – ZLATÁ RYBKA
8. BUDULÍNEK – LIŠKA
9. ZLATOVLÁSKA – JIŘÍK
10. MARUŠKA – 12 MĚSÍČKŮ
11. PLAVÁČEK – DĚD VŠEVĚD
12. PYŠNÁ PRINCEZNA – KRÁL MIROSLAV
13. PRINCEZNA SE ZLATOU HVĚZDOU NA ČELE – KRÁL KAZISVĚT
14. KŮZLÁTKA A VLK (/nebo tři prasátka a vlk)
15. PRINC BAJAJA – DRAK
16. SLEPIČKA A KOHOUTEK

Možné rozvíjení:
Každá dvojice má za úkol svou pohádku ztvárnit pohybem beze slov nebo sochou.
Spolužáci mají za úkol poznat, o jakou pohádku jde. Pokud uhodnou, odmění jedni druhé potleskem.

Reflexe hry, diskuse: Znáte všechny řečené pohádky? Vybavujete si příběhy nebo zápletku těchto pohádek?
Odkud pohádky znáte? Četli vám rodiče před spaním pohádky? Jaká je vaše nejoblíbenější pohádka?

3. ÚRYVKY POHÁDKY – Hrajeme divadlo
Cílem hry je divadelní ztvárnění pohádky, aktivita nenásilně připraví děti na fakt, že zpracování známého příběhu může mít mnoho podob.

Žáci se rozdělí do pěti skupin, kterým učitel rozdá úryvky pohádky (příloha, strana 5, 6).
Skupinky mají za úkol svůj úryvek sehrát pro ostatní. Jednotlivé skupinky se pak střídají od první do poslední tak, aby dohromady sehrály celé představení. Učitel žáky seznamuje s divadelními pravidly: mluvit nahlas, neotáčet se zády k divákům aj. Začátek a konec scénky učitel zahájí cinknutím nebo tlesknutím.

1. NAROZENÍ RŮŽENKY A KŘTINY
2. V KRÁLOVSTVÍ SE PÁLÍ ŠÍPKOVÉ KEŘE
3. RŮŽENCE JE 15 LET, PÍCHNE SE DO PRSTU
4. KRÁLOVSTVÍ USÍNÁ
5. PRINC SE DOSTÁVÁ DO HRADU, PROBUZENÍ RŮŽENKY

Další možnost pro MŠ a 1. třídu ZŠ:
Narativní pantomima - Učitel pohádku vypráví a všechny děti naráz předvádějí pantomimou ty části, které učitel zvýrazní hlasem (příloha, strana 5, 6).

4. REFLEXE AKTIVITY K PŘEHRÁNÍ DIVADLA

Jak se vám představení hrálo?
Co vás překvapilo? Co pro vás bylo jednoduché a co složité?
Znáte ještě jiné verze této pohádky? (12 sudiček, princezna se píchne o vřeteno atd.)

TIP:
Učitel na konci hodiny může žáky překvapit plánovanou návštěvou představení Šípková Růženka v Divadle Drak. Jak si asi tvůrci v Draku divadlo připraví a v čem bude podobné jako to naše?

2. ČÁST – PO PŘEDSTAVENÍ

1. ANO/ NE
Cílem aktivity je reflektovat představení.

ŠKÁLOVÁNÍ : Učitel zvolí ve třídě dva body představující škálu ANO/NE. Děti se místo verbálního hodnocení staví do prostoru. Učitel pak vybrané žáky vybídne, aby své postavení v prostoru okomentovali.

Nástin otázek:
Do divadla jsem se moc těšil.
Líbilo se mi, že byly v představení použity maňásci.
V představení byly momenty, které mě rozesmály.
V představení bylo něco, čemu jsem nerozuměl.
V představení bylo něco, co mě překvapilo.
Pohádka byla v něčem jiná, než jak ji znám.
Od začátku jsem věděl, jak to dopadne.
Rád chodím do divadla.

2. CHARAKTERISTIKA DIVADELNÍCH POSTAV
Cílem aktivity je vybavit si postavy v představení a pojmenovat jejich vlastnosti.

Učitel každému rozdá obrázky postav, které mají děti rozpoznat a pojmenovat, společně si říkají, jaké měli jednotlivé postavy vlastnosti a jaké byly (příloha, strana 11 – 19).

Nabídka otázek k reflexi:
Jaká postava vám přišla nejvtipnější/ nejkrásnější/ nejodvážnější/ nejpodivnější…?
Byla některá z postav jiná než jak jste ji znali z vyprávění?
Překvapilo vás, jaká byla zlá sudička?

Další možnosti:
Učitel dětem nabídne možnost, vytvořit si ve škole / doma z obrázků vlastní loutky (vybarvením, vystřihnutím a nalepením na špejli). Děti pak doma mohou pohádku přehrát ve třídě nebo rodičům.

3. HRA S NÁMĚTY Z PŘEDSTAVENÍ
Cílem aktivity je zaměřit se na konkrétní scénu z představení a dále s ní pracovat tvůrčím způsobem.

Vybavujete si, jak se zlá sudička snažila dostat na začátku představení do zámku?
Napadají vás další možnosti, jak by se jí to mohlo podařit?

Další možnosti:
Své nápady můžete nakreslit nebo sehrát s loutkami.

POHÁDKY K VYPRÁVĚNÍ

(1. ČÁST, ČTENÍ POHÁDEK)

Kdysi dávno v jednom chudém domečku u lesa žili s tatínkem Jeníček a Mařenka. Děti se jednoho dne v hlubokém lese ztratily. Jeníček vyšplhal na strom a v dálce uviděl světýlko. Objevili podivnou chaloupku, která byla celá postavená z perníku. Protože měly děti velký hlad, kousek perníku si ulouply, aby se najedly. V chaloupce ale žila zlá ježibaba, která děti uvěznila a dokonce je začala vykrmovat. Když je ježibaba chtěla strčit do pece, děti předstíraly, že neví, jak se na sedí na lopatě, a prosily ježibabu, aby jim to ukázala. Nakonec Jeníček s Mařenkou strčili do pece ježibabu a utekli domů za tatínkem.

Byla jednou jedna holčička, která měla ze všeho nejraději červenou barvu a tak jí nikdo neřekl jinak než červená Karkulka. Jednoho dne poslala maminka Karkulku k nemocné babičce, která bydlela v chaloupce za lesem. I když Karkulka věděla, že nemá chodit přes les, neposlechla a zkrátila si přes les cestu. V lese potkala vlka, který se jí vyptával, kde babička bydlí. Vlk se pak vydal do babiččiny chaloupky, kde babičku sežral, převlékl se do její noční košile, lehl si do postele a čekal na Karkulku. Karkulce bylo divné, jak má babička velké oči, uši a pusu. V tu chvíli ji vlk taky snědl. Karkulku a babičku z vlkova břicha zachránil myslivec, společně naplnili vlkovo břicho kamením. Vlk měl po probuzení velkou žízeň, šel se tedy napít do studny a spadl do ní.

Před dávnými časy žila jedna krásná dívka. Tatínek často jezdil za prací na několik týdnů pryč a tak dívenka zůstávala sama se zlou macechou a dvěma nevlastními sestrami, které dívce záviděly její krásu. Když se tatínek jednou vrátil ze svých cest, přivezl všem dárky, o které si řekli. A protože dívka chtěla to první, co tatínkovi cvrnkne do nosu, přivezl jí tatínek tři lískové oříšky. Když tatínek znovu odjel na dalekou cestu, macecha i sestry z dívky udělaly službu a začaly jí říkat Popelka. Na zámku se připravoval královský ples, kam byly pozvané všechny dívky v království a kde si měl princ vybrat svou budoucí ženu. I dívenka chtěla na ples jít, ale macecha a sestry jí daly třídit hrách a čočku a samy na ples odešly. Popelka plakala, když v tom do světnice přilétli holoubci, kteří dívce pomohli. Popelka pak z kouzelného lískového oříšku vyloupla nádherné šaty a střevíčky, ustrojila se a vydala se na ples. Princ se do Popelky okamžitě zamiloval. Když Popelka spěchala po půlnoci z plesu domů, ztratila střevíček. Princ pak po Popelce pátral a v celém království dívkám zkoušel ztracený střevíček, který nakonec padl jen jeho Popelce.

Bylo nebylo, královně a králi se narodila dceruška Růženka. Měli takovou radost, že uspořádali slavné křtiny, kam pozvali všechny dobré lidi z království. Na slavnost přišly i tři sudičky, které Růžence nad kolébkou přisoudily samé dobré vlastnosti. Najednou do pokoje vešla i zlá sudička a rozzlobená, že ji nikdo na slavnost nepozval, zaklela Růženku: Až jí bude patnáct let, píchne se o trn a umře. Když zlá sudička zmizela, ke kolébce přistoupila poslední hodná sudička a kletbu zmírnila: Růženka nezemře, jen usne na sto let. Protože se rodiče o Růženku moc báli a kletbě se chtěli vyhnout, nechali v celém království spálit všechny růžové keře s trny. Když bylo Růžence patnáct let, při procházce po království potkala starou babičku, převlečenou zlou sudičku, která jí ukázala krásnou květinu, kterou ještě nikdy neviděla, byla to červená růži. Růženka se o trn píchla a celé království i s princeznou usnulo na sto let, jak slibovala věštba. Celý hrad obrostl šípkovým keřem. Mnoho princů se pokoušelo kletbu zrušit, ale nikomu se to nepodařilo. Až po sto letech jeden princ přesekal šípkový keř a v hradní věži našel spící Růženku, kterou polibkem probudil. Probudilo se i celé království. Svatba Růženky a prince byla mnohem slavnější než její křtiny.

Za sedmero horami a za sedmero lesy bylo jedno království, kde král s královnou toužili po dítěti. Za čas se jim narodila krásná holčička s rty červenými jako krev, kůží bílou jako sníh a vlasy černými jako eben. Dali jí jméno Sněhurka. Královna zemřela a král si zanedlouho vzal ženu, která byla velmi zlá a pyšná. Ze všeho nejvíc novou královnu zajímalo, kdo je v celém království nejkrásnější a ptala se na to svého kouzelného zrcadla, které jí vždy odpovědělo, že nejkrásnější v celé zemi je ona. Když ale Sněhurka dospěla, byla mnohem krásnější a královna na ni začala žárlit. Přikázala tedy lovci, aby Sněhurku zavedl do hlubokého lesa a tam jí zabil. Lovec ale nechtěl Sněhurce ublížit a tak na důkaz, že úkol splnil, donesl královně srdce z ulovené laně. Sněhurka našla v lese malý domeček, kde bydlelo sedm trpaslíků,u kterých se princezna ukryla. Zlá královna se díky kouzelnému zrcadlu doslechla, kde Sněhurka přebývá, převlékla se za starou babičku a donesla Sněhurce otrávené jablko. Když si Sněhurka kousla, usnula hlubokým spánkem. Trpaslíci princeznu uložili na paloučku do skleněné rakve. Jednou jel kolem princ, všiml si spící Sněhurky a polibkem ji probudil. Žili spolu šťastně až do smrti.

Babička kořenářka přinesla na hrad panu králi zvláštní kouzelnou rybu. Kdo tu rybu sní, bude rozumět řeči zvířat. Král nechal rybu připravit svého kuchaře Jiříka a nakázal mu, aby rybu neochutnával. Jiřík ale neposlechl a kousek z ryby snědl. Když pak královi rybu přinesl a naléval mu víno, poslouchal holoubky, kteří se právě tahali o zlatý vlasa mluvili o krásné zlatovlasé panně. Jiřík víno přelil a tak král poznal, že jeho zákaz porušil. Chtěl mu nejprve nechat srazit hlavu, ale nakonec mu dal úkol, aby mu zlatovlasou krásku do roka přivedl. Jiřík se vydal na cestu, na které pomohl hladovějícím ptáčátkům, mravencům z hořícího mraveniště a nakonec i rybě, o kterou se hádali dva rybáři. Všechna zvířata mu za záchranu přislíbila pomoc, až bude Jiřík potřebovat. Když Jiřík království se Zlatovláskou našel, její královský otec dal Jiříkovi tři úkoly, za které mu Zlatovlásku slíbil. Jiřík měl najít prsten v jezeře, perly na louce a přinést z dálky živou a mrtvou vodu. Se vším mu pomohla zachráněná zvířata. Když se se Zlatovláskou vrátil do svého království, už do sebe byli oba zamilovaní a král nechal Jiříkovi setnout hlavu. Zlatovláska Jiříka polila mrtvou a pak živou vodou a Jiřík se probudil krásnější než dřív. Když to král viděl, chtěl být také mladší a krásnější, polil se mrtvou vodou a zemřel. Jiřík se Zlatovláskou vystrojili velkou svatbu.

JENÍČEK A MAŘENKA

JEŽIBABA

ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA

ZLÁ SUDIČKA

POPELKA

NEVLASTNÍ SESTRA

ČERVENÁ KARKULKA

VLK

SNĚHURKA

TRPASLÍCI

SMOLÍČEK PACHOLÍČEK

JELEN

RYBÁŘ

ZLATÁ RYBKA

BUDULÍNEK

LIŠKA

ZLATOVLÁSKA

JIŘÍK

MARUŠKA

12 MĚSÍČKŮ

PLAVÁČEK

DĚD VŠEVĚD

PYŠNÁ PRINCEZNA

KRÁL MIROSLAV

PRINCEZNA SE ZLATOU HVĚZDOU NA ČELE

KRÁL KAZISVĚT

KŮZLÁTKA

VLK

PRINC BAJAJA

DRAK

SLEPIČKA

KOHOUTEK

1. ČÁST - 3. ÚRYVKY POHÁDKY – HRAJEME DIVADLO

1.NAROZENÍ RŮŽENKY A KŘTINY
Postavy: král, královna, tři hodné sudičky, jedna zlá sudička
V království se narodila princezna Růženka. Král s královnou uspořádali křtiny, kam pozvali i tři dobré sudičky. První sudička přisoudila Růžence nad kolébkou, že bude krásná jako růžový květ, druhá sudička přisoudila Růžence, že bude hodná a laskavá. V tu chvíli se objevila zlá sudička, která nebyla na slavnost pozvaná a Růženku zaklela, že až dovrší patnácti let, píchne se o trn a umře. Zlá sudička zmizela, ke kolébce přistoupila poslední hodná sudička a nad Růženkou vyslovila, že nezemře, jen usne na sto let.

2. V KRÁLOVSTVÍ SE PÁLÍ ŠÍPKOVÉ KEŘE
Postavy: (Král, královna), lidé v království
Král s královnou vyhlašují, že vše špičaté, o co by se mohla Růženka píchnout musí z království pryč. Lidé museli posekat všechny šípkové keře a růže ze zahrad, vojáci museli mečům uštípnout špičky i kozlům zapilovat rohy.

3. RŮŽENCE JE 15 LET, PÍCHNE SE DO PRSTU
Postavy: Růženka, dvorní dámy, stařena
Princezna Růženka se zatoulá dvorním dámám a prochází po zámku a zabloudí do odlehlé staré věže. Ve věži potkává stařenu, která jí ukazuje tu nejkrásnější květinu, kterou kdy Růženka viděla. Je to růže a Růženka se píchne do prstu, usíná. Stařena se hlasitě směje.

4. KRÁLOVSTVÍ USÍNÁ
Postavy: lidé v království (např. kuchtíci, zahradníci, malíři, hospodáři, král atd.)
Lidé v království si hledí své práce: kuchtíci v kuchyni vaří, zahradníci pečují o květiny, malíři malují, a najednou všichni usínají. (možné hromadně usínat na cinknutí)

5. PRINC SE DOSTÁVÁ DO HRADU, PROBUZENÍ RŮŽENKY
Postavy: Rytíř, Růženka, lidé v království
Princ se snaží dostat do hradu, který za 100 let obrostl hustým šípkovým křovím. Když se mu to podaří, potkává spící postavy, nachází Růženku. Snaží se jí probudit, nakonec ji políbí. Růženka se probouzí. Princ jí žádá o ruku.

1. ČÁST 3. ÚRYVKY POHÁDKY – HRAJEME DIVADLO
Narativní pantomima

Celé království se radovalo, že se narodila princezna Růženka. Král s královnou uspořádali křtiny, kde se hodně tancovalo, jedlo, a kam byly pozvané také tři dobré sudičky. V tu chvíli se objevila zlá sudička, které se všichni lekli. Předpověděla Růžence, že až bude slavit patnácté narozeniny, píchne se o trn a umře. Hodná sudička rychle přistoupila ke kolébce a vyslovila, že Růženka neumře, pouze usne na sto let. Král s královnou vyhlásili, že se celé království musí zbavit všeho, o co by se mohla princezna píchnout. Co by to mohlo být? (děti říkají své nápady)

A čas plynul, roky ubíhaly a Růženka slavila patnácté narozeniny. Narozeninový dort byl tak velký, že ho každý v království mohl ochutnat a všem moc chutnal. Princezna se ale z narozeninové oslavy vytratila a šla prozkoumávat odlehlé části zámku. Cestou narazila na vysokou věž, do které vedlo vysoké schodiště. Růženka stoupala a stoupala do věže. Ve věži byla komůrka, kde seděla stará babička, která Růžence k narozeninám věnovala tu nejkrásnější květinu. Byla to růže. A co mají na sobě růže? (děti odpovídají trny). Trn, o který se Růženka píchla a celé království i s krásnou princeznou usnulo na sto let.

A roky přibývaly... uplynulo 10 let, 20 let, 50 let, 85 let,..až se naplnilo těch sto let, které předpověděla hodná sudička. V ten den přijel k zarostlému, spícímu království udatný princ. Prosekal se trním a vystoupal do vysoké věže, kde objevil spící Růženku. A jak princ Růženku probudil? (děti hádají). Po polibku se rázem celé království i s Růženkou probudilo. Král s královnou Růžence a princi vystrojili bohatou svatbu, kde všichni tančili, veselili se a byli rádi, že vše dobře dopadlo.

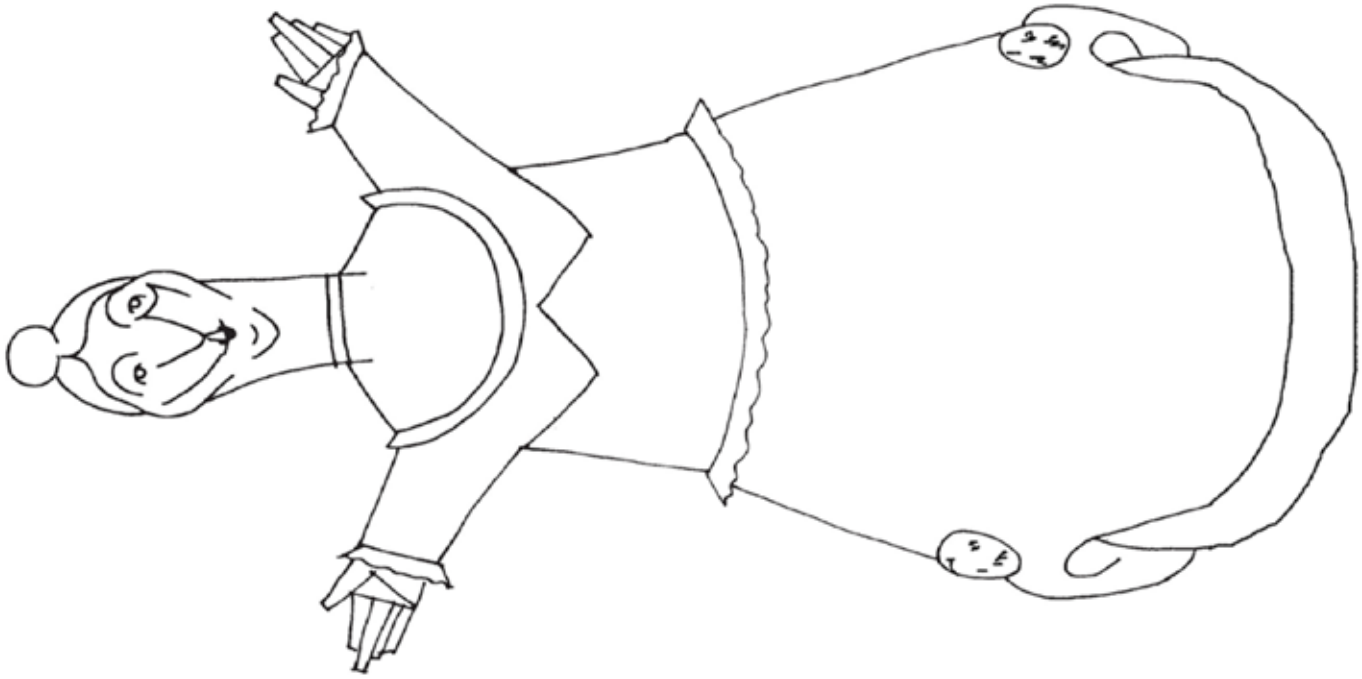

HODNÁ SUDIČKA 3

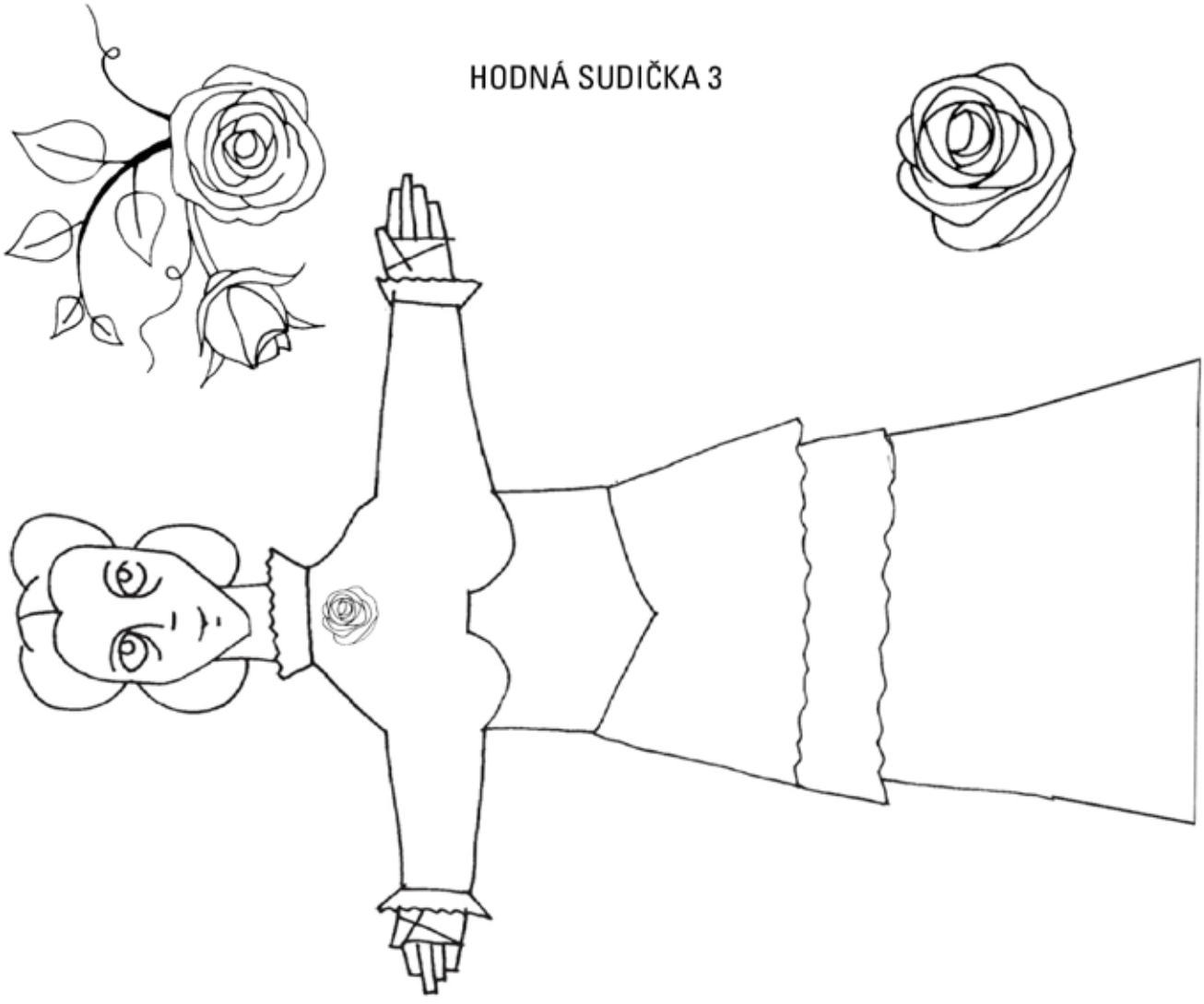

RŮŽENKA

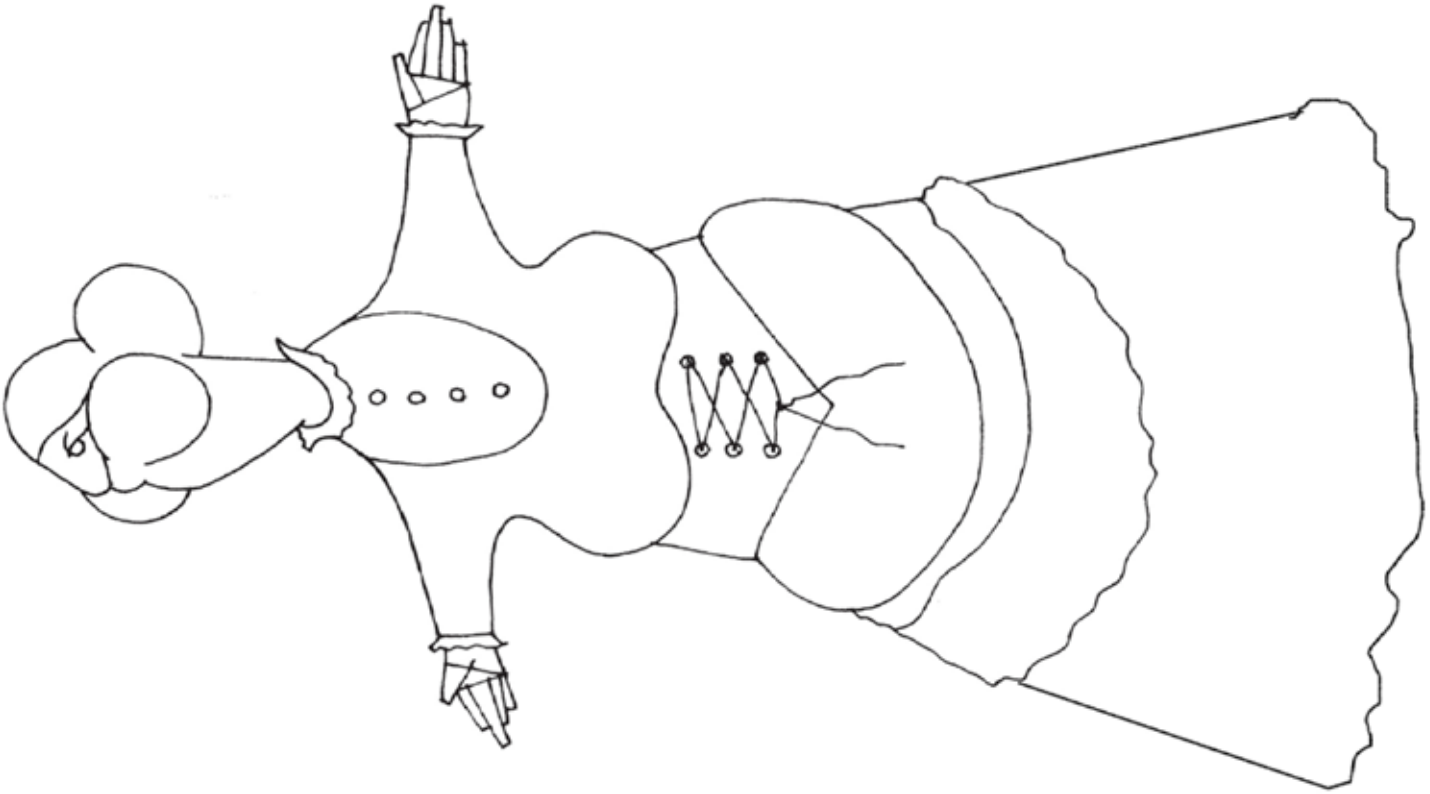

HODNÁ SUDIČKA 1

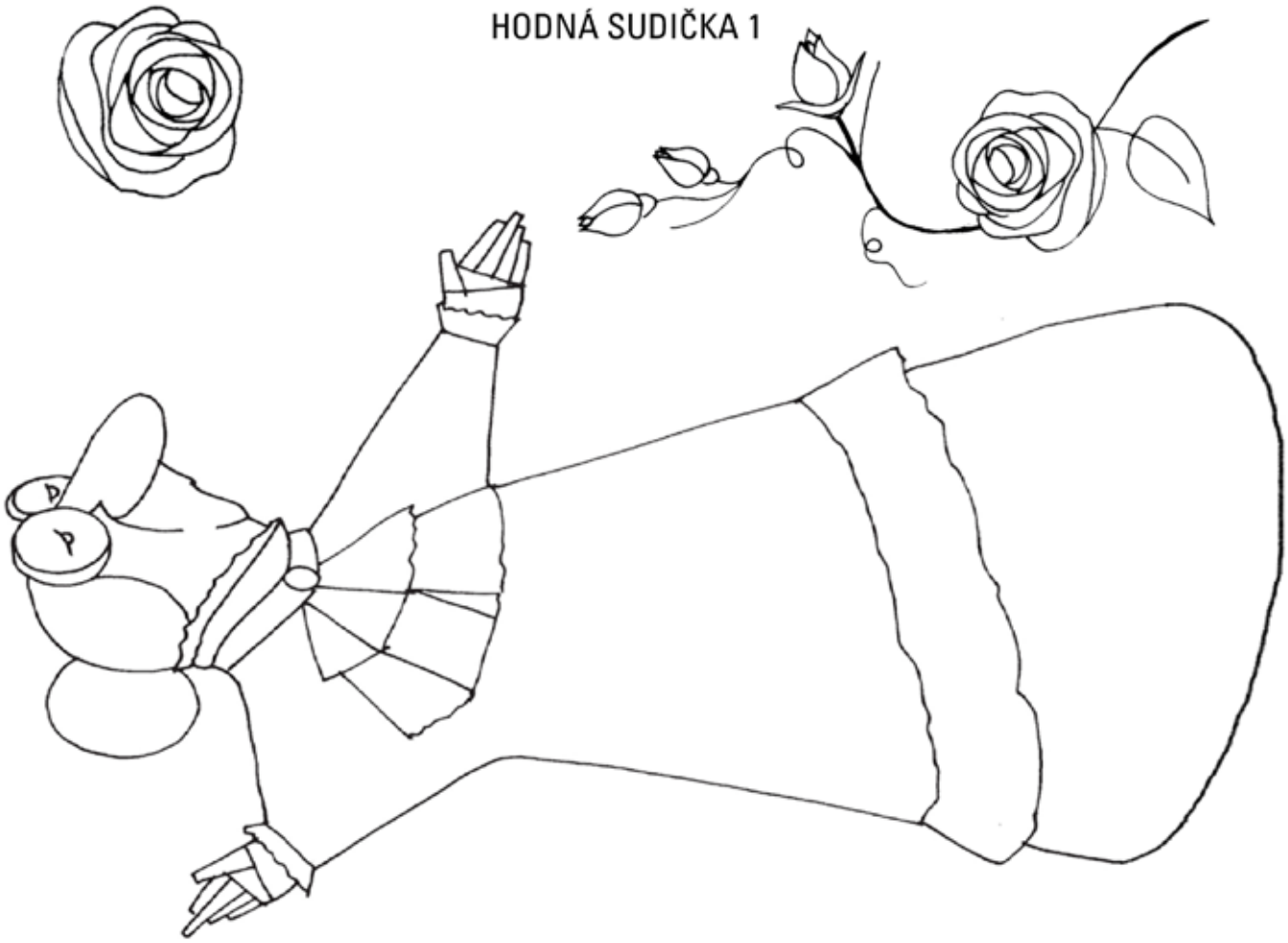

HODNÁ SUDIČKA 2

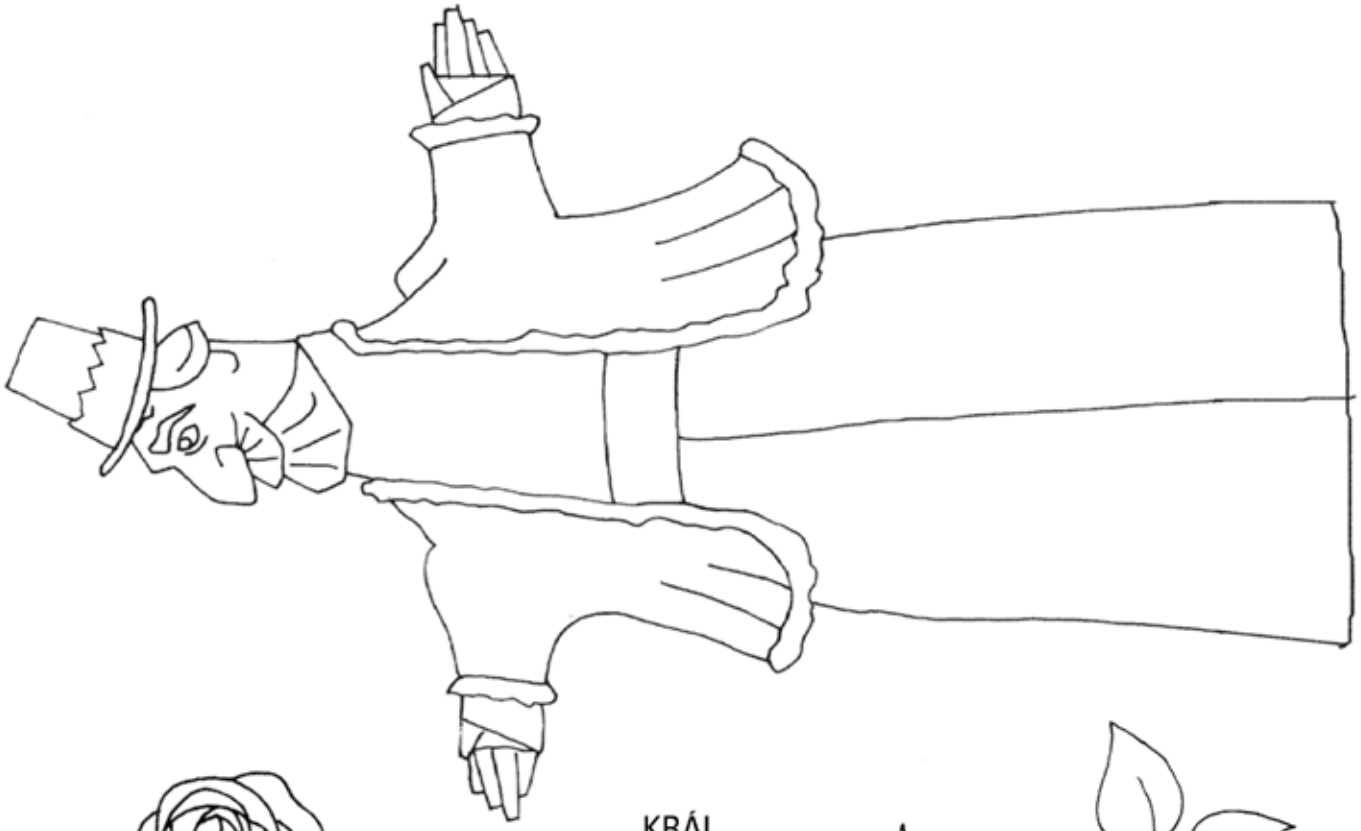

KRÁL

KRÁLOVNA

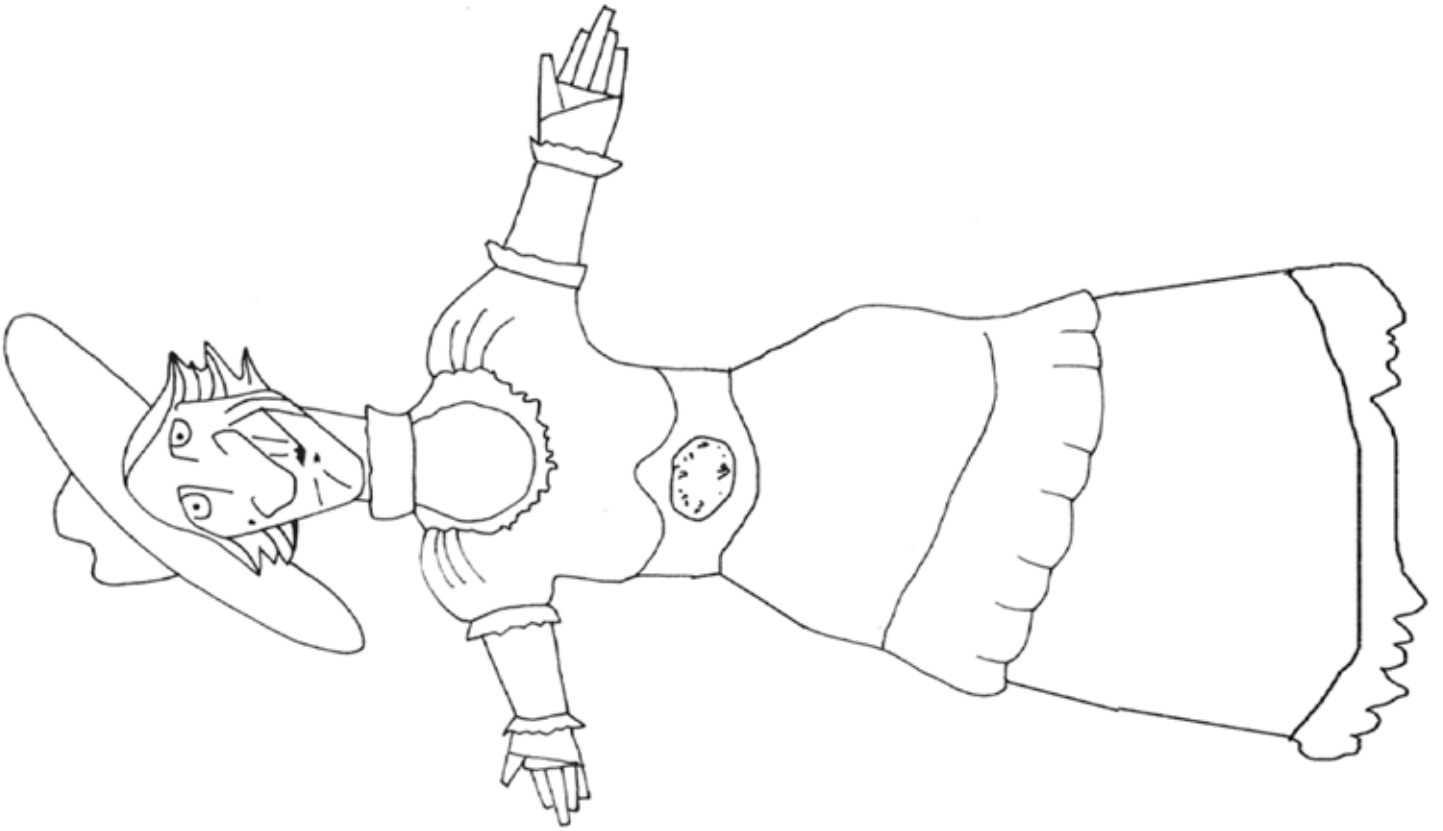

ZLÁ SUDIČKA

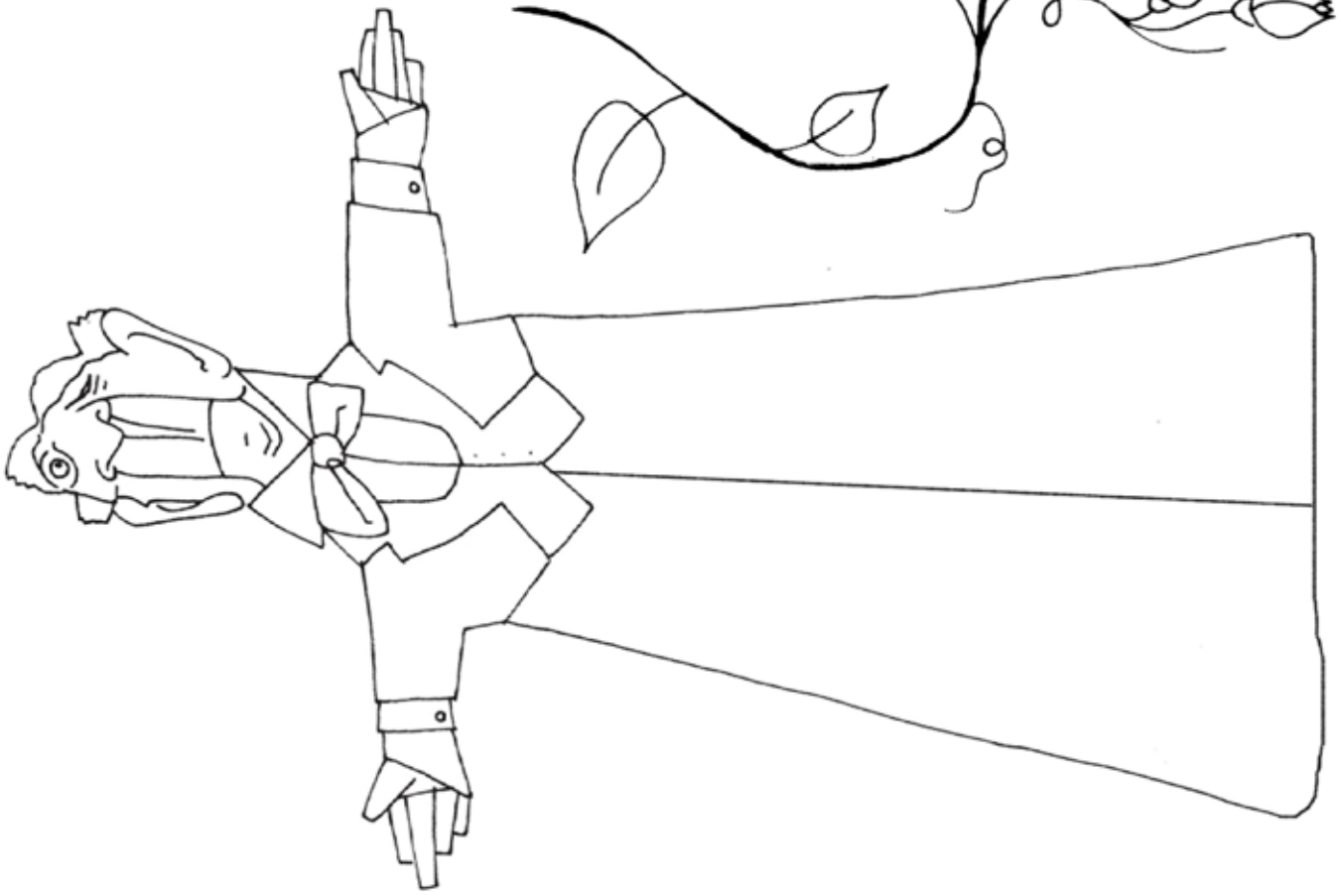

MAJORDOMUS

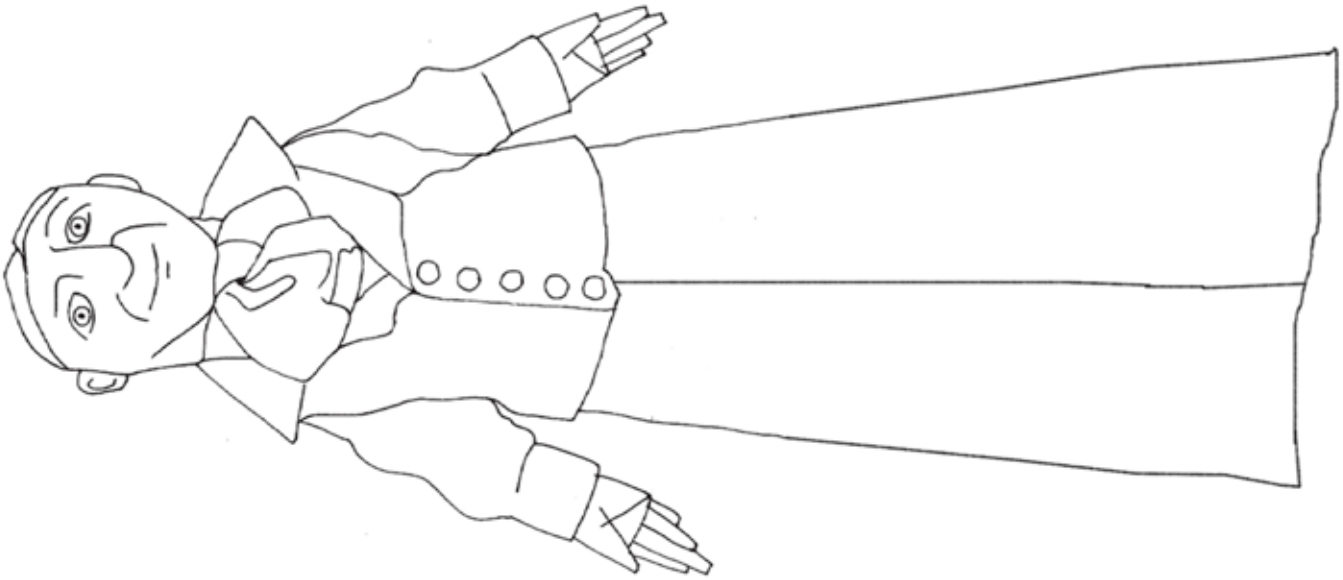
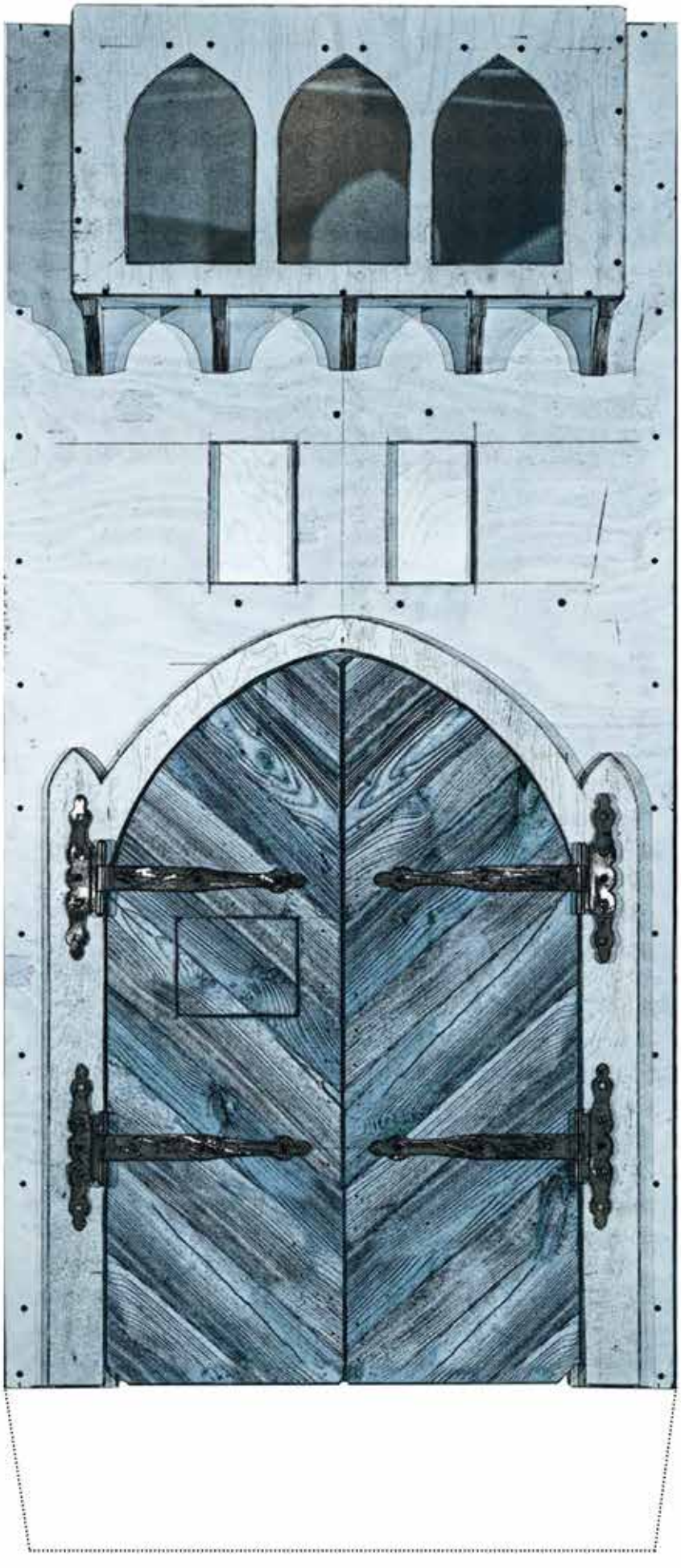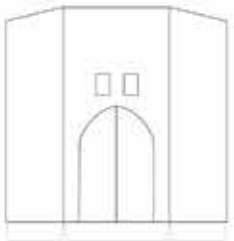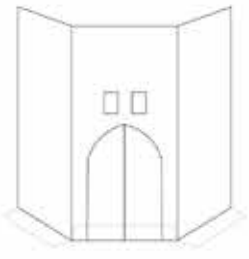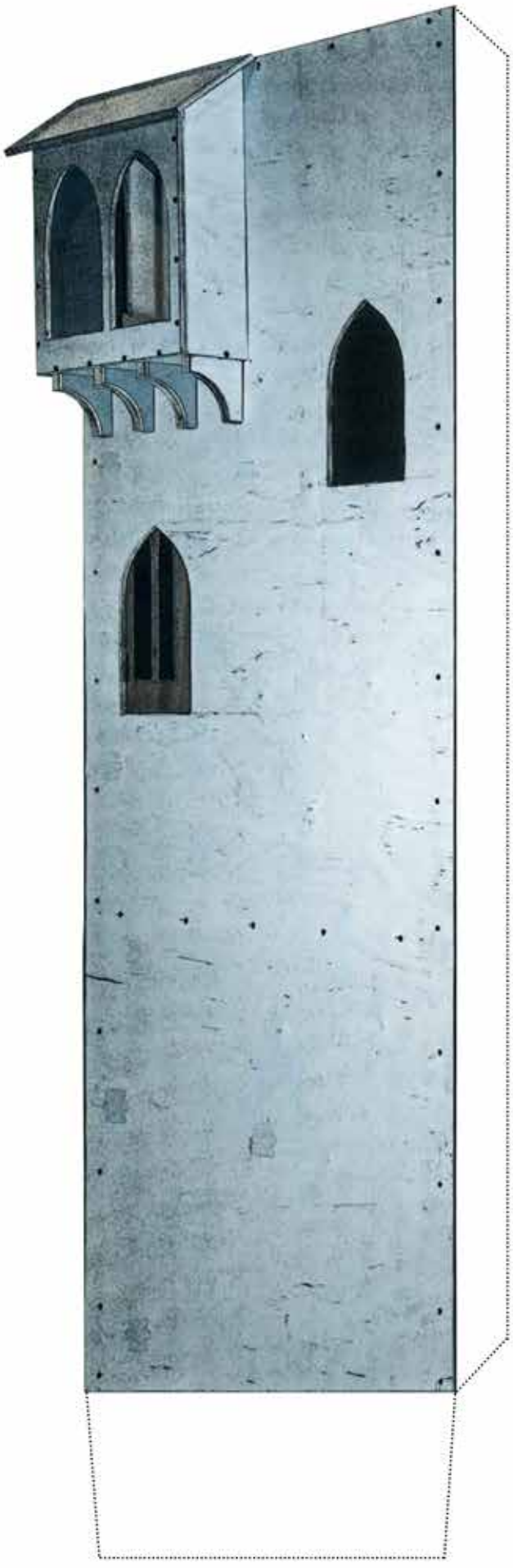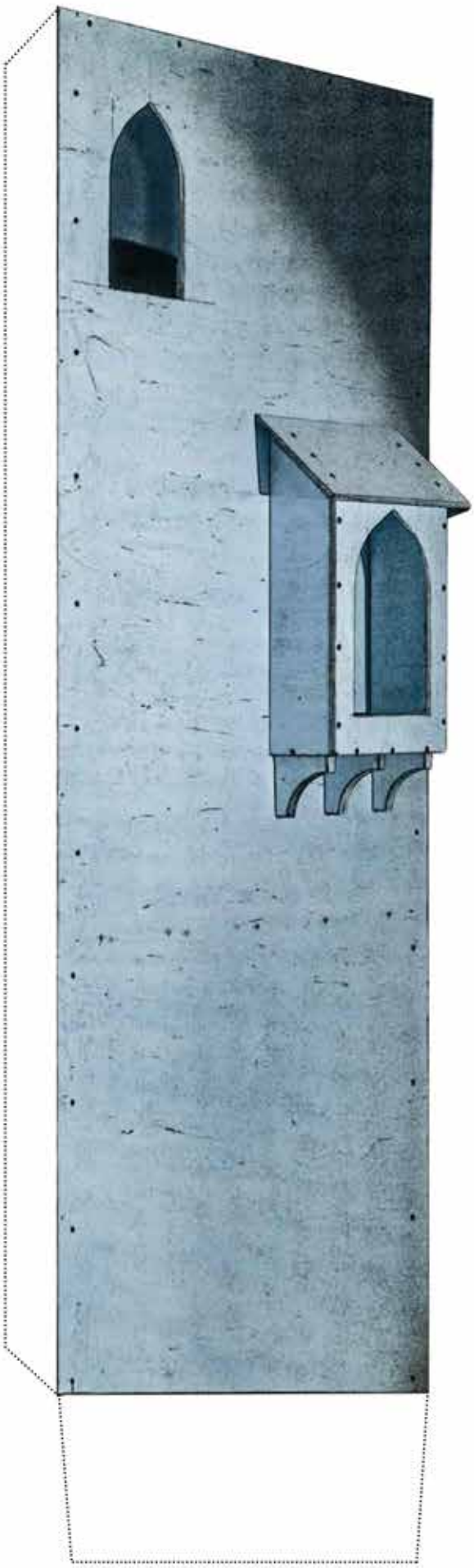
PRINC